

Arrest

**nr. 92 180 van 26 november 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 oktober 2012.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. MOHAMMAD en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De vorige asielaanvraag van verzoekster werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 66 040 van 1 september 2011 omdat (i) verzoekster haar tewerkstelling voor de vrouwenraad in Gereshk niet aannemelijk maakt en zij derhalve niet aantoonst dat de Taliban haar zou vervolgen omwille van deze tewerkstelling, (ii) zij niet aantoonst middels geloofwaardige verklaringen dat zij afkomstig is uit Gereshk, Helmand en (iii) zij niet aantoonst dat zij een alleenstaande vrouw is uit Helmand en tot een bijzondere kwetsbare sociale groep behoort.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot

eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengt verzoekster als nieuwe elementen een geboorteakte bij en een bevestigingsbrief van haar voormalige werkgever aangaande de problemen die zij heeft gekend in Afghanistan.

De Raad stelt vast dat deze elementen niet van die aard zijn dat het de door verzoekster beweerde vervolgingsfeiten kan ondersteunen.

Aan de geboorteakte van verzoekster kan geen bewijswaarde worden verleend aangezien deze verkregen is op basis van persoonlijke verklaringen dewelke niet kunnen geverifieerd worden vermits er al jaren geen registers meer zijn van de burgerlijke stand.

Ook aan de bevestigingsbrief van haar voormalige werkgever kan geen bewijswaarde worden verleend vermits deze een gesolliciteerd karakter vertoont.

Bovendien moeten documenten, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Gelet op het voorgaande en de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen, is dit *in casu* niet het geval.

Verder beperkt verzoekster zich tot het uiten van kritiek op, en het ontkennen, minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen bij 's Raads arrest nr. 66 040 van 1 september 2011. Zij houdt zij vol dat zij een alleenstaande vrouw is in Afghanistan en bijgevolg tot een bijzonder kwetsbare sociale groep behoort, doch komt niet verder dan ongefundeerde beweringen en een verwijzing naar de beleidsnota van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen inzake asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers. Dergelijke blote beweringen en algemene informatie volstaan evenwel niet om aan te tonen dat verzoekster tot een risicogroep behoort en in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

De stukken gevoegd bij het verzoekschrift zijn fotokopieën van een beweerde brief van een dorpsoverste en een envelop. De Raad hecht hieraan geen bewijswaarde gezien fotokopieën door knippen plakwerk gemakkelijk kunnen gefabriceerd worden.

Gelet op het voorgaande zijn de nieuwe elementen niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 66 040 van 1 september 2011 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot de opmerking dat er haar inziens te weinig onderzoek is gebeurd en dat de commissaris-generaal de werkgever van verzoekster had moeten contacteren. Verzoekster legt ter terechtzitting een origineel werkgeversattest neer evenals een origineel attest dat wordt omschreven als een bevestiging van de dorpsoverste.

De opmerking van verzoekster dat de commissaris-generaal zelf haar werkgever had moeten contacteren strookt niet met de geldende regels inzake de bewijslast en is daarom niet dienstig. Wat betreft de documenten die verzoekster neerlegt herhaalt de Raad dat documenten, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen moeten ondersteunen. Gelet op 's Raads arrest nr. 66 040 van 1 september 2011, is dit *in casu* niet het geval. Verzoekster volhardt in haar tweede asielaanvraag immers in haar ongeloofwaardig bevonden verklaringen en relaas van haar eerste asielaanvraag.

Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Afghanistan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER